

На пошану

Юрій Миколайович Безхутрий: життя, віддане університетові

Слово про педагога, науковця, патріота

Життя Юрія Миколайовича Безхутрого понад пів століття було пов'язане з Харківським університетом. У далеких 1960-х роках він переступив університетський поріг, ставши студентом філологічного факультету.

Потім були аспірантура, плідна праця на кафедрі історії української літератури викладачем, доцентом, професором, завідувачем кафедри (1988–2016). Також був заступником декана з наукової роботи (1979–1983), з навчальної роботи (1983–1998). У 1998 Юрій Миколайович очолив факультет.

Усі ці роки були наповнені турботою про молоде покоління. Студенти з великою увагою й цікавістю слухали натхненне слово Юрія Миколайовича про науку людинознавства, поринали у світ слова, вчилися читати й аналізувати прочитане. Багато поколінь студентської молоді згадують його лекції з базових курсів: «Вступ до літературознавства», «Теорія літератури», «Історія української літератури ХХ століття», з авторських спецкурсів «Актуальні проблеми сучасного літературознавства», «Художній світ Миколи Хвильового»; згадують роботу в наукових семінарах «Стильове багатоманіття сучасної української прози», «Українська проза 20-х років ХХ століття». Лекції, глибокі змістом і доступні формою, змушували думати, не пропонували готові схеми розвитку літературного процесу, натомість вчили копіткої праці з книгою. А головне – виховували людину-патріота, що нестиме в маси українську мову, літературу, культуру.

У 1984–1986 і 1993–1995 роках Юрій Миколайович викладав курс «Українська мова, література і цивілізація» в університеті Париж-8 (Франція).

Юрій Миколайович Безхутрий – знаний в Україні та за її межами науковець, автор понад 200 публікацій, зокрема двох монографій: «Хвильовий: проблеми інтерпретації» (2003), «Художній світ Миколи Хвильового» (2005).

У 1977 році захистив кандидатську дисертацію «Творчість Олександра Ільченка (проблеми індивідуального

стилю)»; у 2003 році – докторську дисертацію «Художній світ Миколи Хвильового».

Він – учасник численних всеукраїнських, міжнародних наукових конференцій з актуальних проблем літературознавства.

Також він виховав понад 20 аспірантів; консультував двох докторантів, які стали продовжувачами кращих традицій Харківської філологічної школи.

Усе своє трудове життя Юрій Миколайович Безхутрий працював і як адміністратор, зокрема останні 24 роки – деканом філологічного факультету. Його стиль керівництва – доброзичливість, толерантність, демократичність, але разом із тим вимогливість, що дозволило створити на факультеті атмосферу філологічної спільноти, яка успішно вирішує найрізноманітніші науково-педагогічні, виховні завдання.

Багато років Юрій Миколайович очолював на факультеті спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських дисертацій, був членом експертної ради при МОН України, був головним редактором «Вісника ХНУ імені В. Н. Каразіна (Серія: Філологія)», членом редколегії наукового видання «Філологічні трактати» (Сумський державний університет). З-під його пера вийшли десятки відгуків на дисертації й автореферати, рецензії на наукові публікації й художні твори.

Сумлінна праця Юрія Миколайовича була відзначена орденом «За заслуги» третього ступеня за значний особистий внесок у розвиток національної освіти, підготовку кваліфікованих фахівців, багаторічну плідну діяльність та високий професіоналізм; відзнакою «Заслужений працівник освіти»; він – лауреат премії ХНУ імені В. Н. Каразіна першого ступеня.

Сьогодні Юрій Миколайович іде на заслужений відпочинок. Ми щиро вдячні нашому дорогому колезі й вчителю за розбудову факультету, професіоналізм, мудрість, адміністративний талант, вишуканий естетичний смак, людяність і патріотизм. Проводжаючи його з Alma Mater, ми, його друзі, однодумці, зичимо йому реалізації творчих планів, здоров'я, натхнення, нових відкриттів, наснаги і Перемоги. Завжди чекатимемо його на факультеті, який він майже чверть століття очолював, ведучи до зростання й звершень.

З роси і з води Вам, дорогий Учителю!

